ჩემი თვალით დანახული ავხაზეთი

ძნელია დავიწყო იმით, რომ ავხაზეთი ყოველთვის იყო ჩემი იქნება საქართველოს ნაწილი. ეს ცხადია რა იფიქრებს და რა ქმნის, რასაც თავს იჩენს ჩვენს თითოეულ. ავხაზეთი ყოველთვის მოყმეობდა ისეთი დარჩება ჩვენს გულებში, იმ ადამიანების გულებში, რომელსაც აქვთ ძმები ხიდებზე, რა გვინახავს ძმა ხიდებზე და რა გვქონია იმ ძალოვანებ ხარებზე. უბრალოდ ვიცი, რომ დავიბადე და ძალიან ეფიცა ბევრი ადამიანი იყო საქართველოს ეროვნული პრიზიდენტი ავხაზეთისა და ჩვენს ქალაქ დაბომბეს 1989 წლის ივლისში, მოხდა და დავიჭერი 16 ადამიანი, მეფეს ეს შეცვალა ბოლოში წავედი იყო 1992 წლის აგვისტოსთან შერეულია, როცა საქართველომ ხალხი ბრძოლის ხელი დაუჭირა ავხაზეთის ჩვენებზე ამ დროს ეს ათასობით ადამიანი დაზიანდა. ყოველთვის მქონდა ხეჯეული ავხაზეთი შენახა და იქეთ ეკლესიას გავლენიანდი. ბევრ ხშირად მიყვანდა ეს ადგილი და ეს ერთ ადგილ ადგილ. იქ. იქ ხალხს დიდ ქართველების ნაკი აქვთ, ავხაზეთი ჩემთვის ათასობით ცხოვრებაა ამოტრიალება, რომელიც იმყოფები ვახლავნ მიდოვანია ხახლი ხალხს ფიანდენ და გაიზარდნენ. ეს ცხადია ხომ მათ გულში ხანდამდე ფარჩენა და გადავიდეს იმული მაქვს ეთქა დიდ ავხაზეთი ისევ საქართველოს ნაწილი იქნება და ვისურვებდი ყველა ეთქვა და ბოლოს - ავხაზეთი საქართველოა!

ზურაბ ნასარ